

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi diversorum Statuum Personas afflictas, praecipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

§. 10. Quidnam Operarius, cùm discedit ab infirmis, observare debeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](#)

Bonum mihi, Domine, quia humiliasti me, ut discam justificationes tuas.

Non es, O Domine, servus major Domino suo, neque discipulus supra Magistrum. Si ergo te oportuit pati, & ita intrate in gloriam tuam, quantò magis me pati conveniet? nam ego quidem justè habeo patior, tu vero, mi Domine Iesu, quid fecisti?

¶. IX.

Quidnam Operarius, cùm discedit ab Infirmis, observare debeat.

I. Tria sunt præcipue, quæ Operarius ab ægris discessurus observare debet. Primum est, ut, quemadmodum Rituale Romanum & pleraque Ritualia Dicecetana monent, prius alias preces in dictis Ritualibus præscriptas, & in fine libelli ponendas recitet, utpote quæ hoc ipso, quod ab Ecclesia præscriptæ sunt, singularem meritò efficaciam habitur creduntur. Certe dolendum est, aliquos interdum Operarios diu apud Infirmos hærere, nec tamen aut ipsos metu pro ipsis orare, aut ipsos ad orationem peragendam incitare, cùm tamen ejusmodi orationes non parùm tum ad ædificationem adstantium, tum ad solatium & auxilium infirmorum conducere videantur.

II. Alterum est, ut, quemadmodum idem Rituale Romanum monet, consoletur Infirmos: dicens, se pro ijs in Sacrifício Missæ, & alijs precibus oraturum, curaturumque, ut alij itidem pro eis faciant, idque re ipsa præstet. Deinde non modicè hoc solatium augebit, si jubeat illos bono animo esse, horreturque, ut doctrinas à se datas, præcipue illam, quam illis magis necessariam esse judicaverit, diligenter obseruent, addatque, se eos in tutelam omnium SS. Patronorum, in sinum B. Matri Virginis, & SS. Christi vulnera commendare, qui velut sexaginta fortissimi Milites lectulum ipsum circumstent.

III. Tertium denique est, ut sacram eis aquam, simulque etiam benedictionem largiatur, dicens, prout in memorati libello præscribitur: Benedictio Dei Omnipotentis,

260 *De Apostolicae Ægrorum.*
Patri, & Filij, & Spiritus Sancti, descendat super te, & maneat semper. Amen. Quod si interdum vanitatis gratia placeat aliam ex subjunctionis seligere: Benedic te Deus Pater, qui te creavit: Benedic te Dominus Iesus, qui te redemit: Benedic te Spiritus Sanctus, qui justificavit te. Aut: Benedic te Sacrosanctitas, & hic quidem charitatem & patientiam, verò vitam æternam largiat. Amen. Vel: Benedic te SS. Trinitas, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus, nunc & in hora mortis tuæ. Amen. Vel: Dominus noster IESUS Christus per suum sacramentum Sanguinem abluat & purificet: per dolos suos confortet: per SS. Vulnera sua protegat: per mortem suam ab æterna morte custodiat, atque ad gaudia sempiterna perducat. Amen. Vel: Dominus noster IESUS Christus per suam sanctissimam Passionem & mortem te consoletur & roboret, morbum & dolores tuos ad illius exemplum patenter sustinere, & ab iisdem feliciter liberari valens. Amen. Aut: Tristis IESUS soletur te: Cruentus IESUS abluat te: Vulneratus IESUS sanet te: Infirmus IESUS confortet te: Crucifixus IESUS defendat te: Moriens IESUS liberet te, & ad vitam æternam perducat. Amen,

§. X.

Quomodo Infirmi inducendi sint, ut disponant domui suæ.

Cum ex una parte nulla sit gravior necessitas aut periculum, quam mortis subiecta alea, uti saepius ostenditur, altera verò parte cerebra ostendat experientia, peragrat latenter induci ad ea, quæ tali articulo convenient, pristinam meritò labore summopere debet Zelosus Operarius, ut primùm compererit, mortis periculū alicui iminere (id quod ex hoc